

LABBERTON, Johan (eigenlijk Johannes) H. (Ameide 29 december 1877 – 's-Gravenhage 17 juli 1955).

Was als ambtenaar verbonden aan de Provinciale Griffie te Middelburg. Als letterkundige werkte Labberton mee aan het culturele en letterkundige maandblad *De Beweging* van Albert Verwey. Hij had pro-Duitse sympathieën, hetgeen blijkt uit zijn brochure *De Belgische neutraliteit geschonden* (1914), waarin hij de Duitse inval in België verdedigde. Toch aanvaardde hij niet dan na aarzeling een functie als buitengewoon hoogleraar aan de juridische faculteit van de **Gentse von Bissing Universiteit**. Eenmaal in Gent koos hij voor de radicale idealen van **Jong-Vlaanderen**, zij het dat hij met zijn collega **Everhardus Godée-Molsbergen** probeerde de Jong-Vlamingen enige afstand ten opzichte van Duitsland te laten nemen. Labberton had zitting in de eerste Raad van Vlaanderen. In die functie verdedigde hij in de Gentse pers (*Nieuwe Gazet van Gent*) het bezoek van de zeven raadsleden in begin maart 1917 aan rijkskanselier **Theobald von Bethmann-Hollweg** te Berlijn. Hij nam actief aan het universitaire leven deel, schreef in het universiteits- en studentenblad *Aula*, hield wetenschappelijke voordrachten voor een breed publiek en had gedachten over de hervorming van het bestuurlijk bestel van de Gentse universiteit.

In november 1918 keerde Labberton terug naar Nederland, waar hij nog enige tijd secretaris was van het comité van uitgeweken hoogleraren. Evenals alle in 1916 benoemde functionarissen ontkwam ook Labberton niet, zij het bij verstek, aan een veroordeling en bestraffing door het Belgische gerecht. In Nederland was Labberton nadien werkzaam als ambtenaar bij de gemeente Den Haag en speelde in de V.B. geen rol meer.

WERKEN: *De Vlaamsche Beweging*, 1916.

LITERATUUR: D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

PIETER VAN HEES